

نامهٔ ریچارد فرای به مهدی بیانی

از زمانی که نسخهٔ قابوس نامه/ اندرزنامه – که بعدتر به کاپوسنامهٔ فرای معروف شد – در ایران کشف شد، ولوله‌ای در عالم ادبیان و نسخه‌دوستان انداخت، و این ادامه داشت تا وقتی که نسخه به تفاریق به امریکا رفت و قسمتی از آن را کورکیان مجموعه‌دار و قسمتی را موزهٔ سینمایی خرید. بعدتر پروفسور هینینگ به سبب وجود تعدادی کلمات مغلوط پهلوی در آن متوجه شد که نسخه ساختهٔ دورهٔ اخیر است و طبعاً کلاهی سس گشاد بر سر خریداران آن رفته است. وی فی‌الفور در نامه‌ای بلندبالا دوست دانشمند ایرانی خود مجتبی مینوی را به ساختگی بودن آن توجه داد و نتیجه آن شد که مینوی «دانستان ترویر» را در مقاله‌ای مبسوط نوشت و همهٔ عالم را فهماند که نسخهٔ کاپوسنامه‌ای که آقای ریچارد فرای خریده و به امریکا برد سرتاپا جعل است و ساختگی. و این ظاهراً برای اولین بار بود که آشکارا برد از دستگاه نسخه‌سازی خانواده‌ای که مهارتی حیرت‌انگیز در خلق شاهکارهای جعلی داشتند، برداشته شد.

قبل از آنکه ساختگی بودن نسخه «لو» رود، انگشت تمام اتهامات حقوقی و قانونی خروج نسخه از ایران متوجه دو نفر بود: نخست دکتر مهدی بیانی که دربارهٔ او گفتند چون او نسخهٔ خطی خوب می‌شناسد و به ارزش مادی آن آگاه است، و علاوه بر ریاست کتابخانهٔ ملی، در وزارت فرهنگ و هنر هم مسئول بخش صدور مجوز خروج نسخه است، پس این کار فقط از عهدهٔ او ساخته است. پس در ایران او بیش از همهٔ و هر کس در مظان اتهام قرار گرفت. دیگر دکتر ریچارد فرای که بسیار طبیعی بود دربارهٔ او بگویند «یواشکی» و با همکاری و همدستی دکتر بیانی نسخه را از ایران خارج کرده است... اجمالاً آنکه، خبر خروج این نسخه در مطبوعات وقت منتشر شد و دکتر بیانی هم جوابی در پاسخ به نوشته‌ای از مرحوم حبیب یغمایی نوشت که قسمتی از آن، پیش از این یادداشت آمده است.

دو سندی که در اینجا ارائه می‌شود مربوط به همین موضوع است که اصل آنها به مجموعهٔ دکتر بیانی تعلق دارد و به لطف خانواده آن مرحوم در اختیار این بنده قرار گرفته است. با تشکر از خانوادهٔ محترم آن استاد فقید. ناگفته نماند که مرحوم مجتبی مینوی در ابتدا ریچارد فرای را مستول خروج نسخه از ایران دانسته بود، اما بعدها در یادداشتی اعلام کرد که فرای دستی در این کار نداشته است. این یادداشت هم قبل از این، پس از ترجمةٌ خاطرات دکتر ریچارد فرای آمده است.

نادر م. کاشانی

۱۹۵۷ فوریه ۲۷

جناب آقای دکتر بیانی دوست عزیزم،

از رسیدن نامهٔ جنابعالی خیلی خوشحال شدم. انشاء الله سرکار و رفقای بنده در کتابخانه و موزه با صحّت و تندرستی هستند. توی این مکتوب نامه از دکتر دیماند رئیس شعبهٔ اسلامی در موزهٔ مترو پلیتان در نیویورک می‌گذارم و از آن معلوم می‌شود که آنچه آقای مینوی در خصوص بنده در کتابچهٔ خود نوشت غلط است. بنده هیچ وقت نسخه یا آثار قدیم از ایران بدون اجازه نیاوردم و هیچ وقت آن کار را نمی‌کنم. از مینوی بنده بیشتر ایراندوست هستم. انشاء الله جنابعالی را این تابستان در تهران تکرار به خدمت ایشان خواهم رسید.^۱

سلام‌های فراوان از مخلص شما ریچارد فرای

۱۹۵۷ فوریه ۱۱

جناب آقای دکتر فرای،

نامهٔ مورخ^۴ ۱۹۵۷ فوریه سرکار را دریافت کردم و خوشحالم که قاطعانه بیان دارم این شایعاتی که جنابعالی نسخهٔ خطی اندرزنامه را از ایران برای این کشور خریداری کرده‌اید کاملاً بی‌پایه و اساس است. بنده با چگونگی فروش نیمی از نسخه به موزهٔ سینمایی آشنا هستم و می‌توانم قطعاً عرض کنم جنابعالی آن فردی نیستید که نسخه را به این کشور آورده و یا معاملهٔ فروش آن را انجام داده‌اید.

ارادتمند [امضا: دیماند]

^۱ سهولالقلم‌های نویسنده در متن اصلاح شده است.

HARVARD UNIVERSITY
CENTER FOR MIDDLE EASTERN STUDIES

27 February 1957

WILLIAM L. LANGER, Director
RICHARD N. FRYE, Associate Director
DERWOOD W. LOCKARD, Executive Secretary

16 DUNSTER STREET
CAMBRIDGE 38
MASSACHUSETTS

جناب آنار دکتر بیانی درست عزیزم
از رسیدن نامه جنابیان خلیل خوشحال شدم. انشاء الله سکار و رفقاء نبوده در کتابخانه
و عزیزه با صفت و تندیستی هستند. توی این ملتویه نامه‌ی از دکتر دیماند رئیس
شعبه اسلامی در مرزه متروپولیتان در نیویورک میگذارم و از آن حملم میشود که
آنچه آثار منیوی در مخصوص نبوده در کتابخانه خود نوشته غلط است. نده همچو
وقت نسخه یا آثار قدیم از ایران بیرون اجازه ناوارد و هیچ وقت آن کار را نمی
کنم. از منیوی نبوده بیشتر ایران دوست هستم. انشاء الله جنابعلالی راین تا استاد
در تهران تکرار خواست. ایشان خلصم رسید. سلامیان فراوان از
مخلص ۷ دیماند فرای

نامه ریچارد فرای به مهدی بیانی.

THE METROPOLITAN MUSEUM OF ART
NEW YORK 28, N.Y.

Department of Near Eastern Art

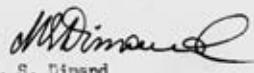
February 11, 1957

Prof. Richard N. Frye
Center for Middle Eastern Studies
Harvard University
16 Dunster Street
Cambridge 38, Mass.

Dear Dr. Frye:

I have received your letter of February 4th and
I am pleased to state categorically that rumors that you
brought the manuscript of the "Andarz-nama" from Iran to
this country, are without any foundation. I am familiar
with the circumstances of the sale of one half of the manu-
script to the Cincinnati Museum, and I can say definitely
that you were not the person who brought the manuscript to
this country or made the transaction for its sale.

Sincerely yours,

M. S. Dimand
Curator

VSD:res

نامه موریس دیماند به ریچارد فرای (از مجموعه دکتر مهدی بیانی).